

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Σμυρνιά του καταυλισμού

(Περίληψη προηγουμένου)

Ο νεαρός φοιτητής της νομικής Απόστολος Λαδάς, όταν γνωρίζει και προσωπικά τον αδελφό της σπιτονοικοκυράς του, τον Μανώλη στο σπίτι του όπου νοίκιασε δωμάτιο πείθει πλέον ότι πρόκειται για το πρόσωπο που αναζητά το δικηγορικό γραφείο.

Όλα πλέον δείχνουν ότι είναι αυτός. Νιώθει μεγάλη ταραχή διότι γνωρίζει-όπως υποσχέθηκε το δικηγορικό γραφείο- η αμοιβή σε όποιον βρει το άτομο αυτό θα είναι μεγάλη.

Φυσικά πέρασε από το μυαλό του η σκέψη πως όσο μεγάλη και αν θα είναι η αμοιβή δεν θα έφτανε να αγοράσει ένα καινούργιο ποδήλατο.

Χαιρέτησε τον Μανώλη και την αδελφή του την Χριστίνα, και τους είπε πως θα ερχόταν την άλλη μέρα φέρνοντας μαζί και τα λιγοστά του ρούχα.

Βασικά βιαζόταν να πάει στο δικηγορικό γραφείο να τους αναφέρει την μεγάλη του ανακάλυψη.

Βγαίνοντας άγγιξε το τιμόνι του παλιού του ποδηλάτου λέγοντας από μέσα του:

- Άντεξε να με πάρεις μέχρι τα γραφεία του δικηγόρου. Είναι μια ώρα δρόμος.

Ας δούμε την συνέχεια της ιστορίας

Ο Απόστολος Λαδάς χρειάστηκε μεγαλύτερο χρόνο μέχρι να φθάσει στον προορισμό του. Το σαραβαλιασμένο ποδήλατό του, αλλού το έστριβε και αλλού εκείνο πήγαινε.

Κατέβαινε κάθε τόσο και λιγάκι να ισιώσει το τιμόνι.

Τελικά έφτασε. Είχε κουραστεί. Αφήνει το παλιό του ποδήλατο στην άκρη του πεζοδρομίου και σαν σίφουνας ορμά μέσα και κατευθύνεται στο γραφείο του διευθυντή.

Χωρίς να ρωτήσει κανένα φτάνει μέχρι την πόρτα την ανοίγει και μπαίνοντας μέσα λέει δυνατά:

- Κύριε νομίζω ότι βρήκα το πρόσωπο που ζητάτε. Τον Μανώλη εννοώ. Όχι δεν νομίζω. Είμαι βέβαιος για αυτό.

Στην βιασύνη του δεν πρόσεξε ότι στην πολυθρόνα δίπλα στο γραφείο του δικηγόρου καθόταν ένας νέος καλοντυμένος άνδρας. Ήταν ο Αλέξανδρος.

Μόλις είχε επιστρέψει από το Λονδίνο και πριν πάει στο νησί να ανταμώσει την οικογένειά του, πέρασε από τα γραφεία του δικηγόρου του για τις τυπικές ενημερώσεις.

Ο Απόστολος Λαδάς μόλις αντιλήφθηκε την παρουσία άλλου ατόμου στο γραφείο, ντράπηκε για το αυθόρμητο φέρεσίμο του, ζήτησε συγγνώμη και ετοιμάστηκε να βγει.

Ο Αλέξανδρος έκανε ένα νεύμα στο δικηγόρο να τον κρατήσει και σηκώθηκε ο ίδιος λέγοντας:

- Εγώ θα πρέπει να βγω έξω για μια

δουλειά. Θα επιστρέψω σύντομα. Μιλήστε με τον πελάτη σας.

Ο δικηγόρος δεν μίλησε. Του χαμογέλασε μόνο με νόημα.

Όταν ο Αλέξανδρος βγήκε από το γραφείο κλείνοντας την πόρτα πίσω του, ο δικηγόρος με σοβαρό ύφος είπε στον νεαρό φοιτητή:

- Έπρεπε τουλάχιστον να χτυπήσεις την πόρτα.

- Με συγχωρείται κύριε. Είμαι τόσο ταραγμένος που παραφέρθηκα. Απολογούμαι

- Λοιπόν είπε ο δικηγόρος αλλάζοντας ύφος και κοιτώντας τον νεαρό με πιο ήρεμο ύφος:

- Πες μου για το άτομο που σου ζήτησα να βρεις. Να δούμε αν είναι ο Μανώλης όπως λες.

Ο Απόστολος Λαδάς άρχισε να εξι-

στορεί ότι είδε και άκουσε στο σπίτι της Χριστίνας και του Μανώλη.

Ο δικηγόρος άκουγε με προσοχή τα όσα ο νεαρός του εξιστορούσε και κρατούσε σημειώσεις.

Από τα όσα του είπε ο φοιτητής άρχισε να υποψιάζεται ότι πιθανόν να είναι αυτό το πρόσωπο ο Μανώλης που από τύχη και μόνο έτυχε να βρεθεί στο σπίτι του και να νοικιάσει δωμάτιο.

Έπρεπε σαν πρώτο βήμα, να μάθει το μέρος που έμενε, και που είχε απέναντι την ταβέρνα «Το κουτούκι του Μανώλη».

- Μείνε έξω θα σε χρειασθώ να με πας μέχρι το σπίτι που μένει, του είπε.

Ο Απόστολος σηκώθηκε άνοιξε την πόρτα και βγήκε έξω και περίμενε

στο διάδρομο.

Ο Αλέξανδρος επιστέφοντας και πριν προχωρήσει μέχρι το γραφείο του δικηγόρου του, ρώτησε την γραμματέα:

- Τίνος είναι αυτό το ποδήλατο έξω από το γραφείο;

Η γραμματέα έδειξε κάπως περιφρονητικά τον νεαρό που στεκόταν σε κάποια απόσταση στο διάδρομο.

Ο Αλέξανδρος δεν είπε τίποτε και προχώρησε προς το γραφείο του δικηγόρου. Χτύπησε την πόρτα και μπήκε μέσα.

Με αυτά που άκουσε ο Αλέξανδρος από τον δικηγόρο συμφώνησε ότι θα πρέπει να ζητήσουν από τον νεαρό να τους δείξει το μέρος που μένει το άτομο που πιθανόν να είναι ο Μανώλης

Βγήκαν έξω και οι δύο και προχώρησαν προς το μέρος του νεαρού που στεκόταν όλο το διάστημα όρθιος παρόλο που υπήρχαν εκεί καναπέδες.

- Να μας πάρεις να μας δείξεις το μέρος που μένει το άτομο που ισχυρίζεσαι ότι είναι ο Μανώλης, του είπε ο δικηγόρος.

Ο νεαρός φοιτητής απάντησε «ευχαρίστως κύριε», χωρίς να ρωτήσει γιατί θα πήγαινε μαζί τους και ο καλοντυμένος νεαρός κύριος.

Μπήκαν στο αυτοκίνητο του δικηγόρου. Ο Απόστολος Λαδάς κάθισε στο μπροστινό κάθισμα για να εξηγήσει στον οδηγό τον δρόμο.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook

